

[Valdemar Sørensen.]

Disse Ejendomme ligger ofte i Kommuner, hvor Bolignøden er stor, og Lejerne i disse Huse er ikke beskyttede mod Opsigelse. Der er ingen Tvivl om, at de frivillige Overenskomster, der indgaas angaaende Lejligheder i den Slags Ejendomme, ofte indgaas under direkte Tryk af Bolignøden. Det kan man dokumentere med Breve fra Folk, der har klaget derover et Par Aar. De Folk vil komme til at sidde meget haardt i det under den nuværende Udvikling, hvis man ikke ogsaa her begrænser Adgangen til Indgaaelse af frivillige Overenskomster. Jeg tror derfor, at der, naar vi i Udvalget kommer til at tale om dette Punkt, er forskellige Ting, vi maa fremhæve og bede om at tage i Betragtning.

Saa kommer jeg endelig til Spørgsmaalet om de særlige Bestemmelser om Fremlejemaal. Saaledes som disse Forhold ligger, behøver det ikke at paapeges, hvorfor der foreslaas Bestemmelser paa dette Omraade. Det, man har talt om her, er ogsaa nærmere den Kontrol, man vil have med Tilstandene, Spørgsmaalet om Fremlejenævne. Her tror jeg nok, jeg tør sige, at en Henviisning af alle disse Afgørelser til Boligretten og de almindelige Retter rundt omkring i Landet vil være at slaa Kontrollen med disse Forhold ihjel. Bedømmelsen af disse Fremleje forhold er noget helt andet end Bedømmelsen af Huslejen for en almindelig Lejlighed. Her drejer det sig mest om Værelser, der lejes møbleret, og i hvert enkelt Tilfælde vil det være nødvendigt, at der foretages en personlig Besigtigelse. Jeg tror ikke, at Dommerne rundt omkring i Provinsbyerne vil kunne paatage sig den Bestilling, og at Boligretten her i København skulde overkomme det, er helt umuligt. Der er, hvis man skal kontrolere disse Forhold — og en Kontrol er nødvendig —, ingen anden Vej at gaa end at oprette en særlig Institution, der har dette Hverv, og paa dette Punkt tror jeg, at Fremlejenævninstitutionen kan virke lige saa godt, som den virkede under den forrige Krig.

Men der er et Par enkelte Punkter, som man her maa tage i Betragtning. Lovforslaget siger, at Formanden skal være en Jurist. Hvorfor skal han nu det? Jeg tror, at ude over Landet vil man mange Steder have Vanskelighed ved at finde den rigtige Mand netop til dette Arbejde, hvis han absolut skal være Jurist. Jeg kan huske, at da vi sidste Gang havde denne Nævnsinstitution, var der i hvert Fald til at begynde med ikke noget saadant Krav. Vi havde

talrige Nævnsformænd Landet over, ikke alene Formænd for Fremlejenævn, men ogsaa Formænd for almindelige Nævn, som ikke var Jurister. Det var en given Ting, at man ogsaa tog Personer med statsvidenskabelig Uddannelse, og jeg tror, man trækker en lidt for snæver Grænse, naar man absolut vil gøre dette til en juridisk Post. Dette Forhold kan vistnok godt ordnes, ligesom det var ordnet sidste Gang, ogsaa saaledes, at der i Stedet for de 2 her foreslaaede Meddommere bliver 4 ligesom dengang; det Arbejde, de paagældende faar med Besigtigelser, er saa stort, at det ikke kan gaa an at lægge det paa to alene.

Jeg har endnu blot en enkelt Bemærkning. Den drejer sig om Opsigelsen i de Smaahuse, hvor der kun er 1 Lejlighed foruden Ejerens. Jeg tror, det er forkert ikke at yde Lejere af den Slags Ejendomme den samme Beskyttelse mod Opsigelse, som alle andre Lejere har. Disse Lejere er i særlig Grad daarligt stillede under Hensyn til Bolignøden og Prisstigningen paa Husene; det sker hver Dag, at Lejere i saadanne Huse sættes ud af deres Lejlighed, og de har ikke nogen Beskyttelse fra Lovgivningen ud over de almindelige Aagerparagraffer. Ved sidste Lov fik de ganske vist Beskyttelse med Hensyn til Lejeforhøjelse, men saa længe Opsigelsesretten er fri, kan man tvinge dem til enhver Tid ved de frivillige Overenskomster, der har været til saa meget om, og man kan — og vil — tvinge dem ud af Ejendommen, hvad Dag det skal være, ved at sælge Huset paa den Maade, at den boende Ejer reserverer sig at beholde sin Bolig, medens Lejeren maa ud for at skaffe Plads til en ny Ejer. Det er forkert, at man ikke har taget dette Punkt med, og jeg beder om, at man alvorligt tænker paa at ændre dette Forhold.

(Formanden ringer).

Jeg beklager, at jeg ikke kan faa Plads til mere ved denne Lejlighed. Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse i Udvalget.

Bangsted: Efter vor Opfattelse bør al Huslejelovgivning være socialistisk, thi ellers har den ingen virkelig Betydning for den arbejdende Befolkning. Det er derfor med Beklagelse, at vi Nationalsocialister konstaterer, at noget saadant heller ikke er Tilfældet med de Ændringer og Tilføjelser, som nu foreslaas.

Det skal gerne indrømmes, at det foreliggende Lovforslag indeholder enkelte gode og rigtige Tanker, men det synes paa den